

Kap žousis mona pèrštus skaičiava

Ta istuorėjė ĩr tékra ě notėka ana diel žousū. Paprastu nomėniu, ne tū, katruos Ruoma išgelbiejė. Jug žėnuot, kãp bova: priešã nelabėje ěš rĳta meta nuorieje Ruoma ožpoltė, vuo žousĳs atsėboda ě pradieje tėp gegsietė, gargietė, ka prižadėna vėsus gĳventuojus, ě tėj staigė soscata doutė priešou i keporė.

Nuors tuos žousis vėsã ne ěš tuos pamėlėjės, bet kelis sosiedus ě anuos prėšaukė. Vuo bova tėp. Patemė vasaras vėdorie ěšpoulė baisė poiki dėina – saulė pu žemė railinie, paukštė gėid, kvietkas kvep. Aš da tebeso klecks, luopėšielie alkieriou pagoldĳts, nie rokoutėis nemuoko, nie vakščioutė. Pareit tievs i truoba ě saka mamã: “Prėrėšau suodnalie dieki tarp dvijū vuobėlū, ěšneškiau tou žvirbli i lauka, pasoupousiau, ožmėgs, vuo vedo galiesiau ětė darboutėis. Tėp ě palėka saldė sapnoujėntė. Mama ěšejė darža ravietė, tievs sava komelės Dolės pagėrdĳtė ě parkeltė.

Nežėnau truopne, kãp tèn bova, bet mėsłėjo, ka žousis sokvėitė vėsus ūkė gĳventuojus monės apveizietė. Ejė žousis pru šali, pamate moni ě pradiejė pėrštus skaičioutė. Vėina vėinėp, ontra kėtėp skaičiou, tretiuoji pradiejė kuoju pėrštu ěiškuotė, vuo knibinie ta skaudė, paleidau dūdas ěš pelva gãla, žousĳs da garsiau skaičiava ě tarp savės baries. Do katėna, ka i nosenėi, pradiejė kniauktė, šunĳs tū katėnū negainiuojė, vuo skalėje kãp ožsakĳtė, vėštas kodakava, gaidĳs miegėna gėiduotė, bet nepataikė i takta, pĳlės ěšlėpa ěš prūda ě atplepsieje i suodna, kalakotã pradieje pūstėis ěr borbolioutė. Musiet žousis aukliejė? Karvė ě ta baubtė pradiejė, kiaulės – kiaulėška žveigtė. Tuoks ermideris kėla, ka vėsa suoda sobiega monės ratavuotė. Vuo tievã bova baisė laimingė, ka vėsė mona pėršta tebie, nuors ě skaude soskaičioutė.